

४१०/५ ३४

इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ धुळे.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह :—

ग्रंथ क्रमांक ४१०/५ ३४ (४९५)

ग्रंथ नाम पाणिनीय कोट

विषय कथा पुराणे.

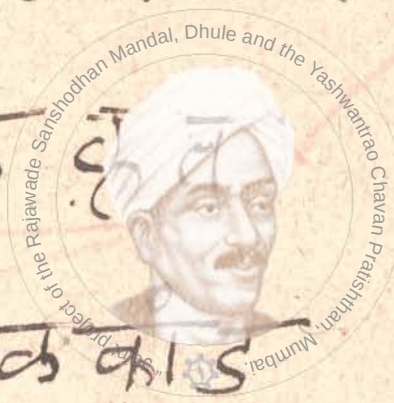
पुराण

२९८ अ

त्रिमल देव

पाताळ कांड

शके १९२६ वत

६९०१५ ३६

श्रीगणेशाय नमः कथापाताळकांडी ॥ प्रसंग ॥ भावोक्ती १९१॥

॥ पञ्चसंपत् ॥

श्रीगणेशाय नमः॥ आधीन भुगने शु॥ दक्षीन कशे फुर शु॥
ने मती प्रज प्रकाशु॥ दीधला असि॥१॥ तयानुमोलं बोदशः उम
प्रहेशकुं मरा॥ भक्तु जना मनोहराः न मन माझ॥२॥ तुझे के ली
या स्मरण॥ तुटले भवबंधन वे शने॥ आनी प्रव प्रले मन॥ तुझा
ध्यानीः॥३॥ ऐसा न प्रीता गने श्रीः॥ तेने मस्तकी ठे वीला अभय
करुः तव सारदा पुढारुः वेला के सा॥४॥ आता न मन करु सार ज
माये तुझ पाद छी पाहि उजेः तुज तवो नीनी पजे॥ प्रबोधु हा॥५॥
माये तुझा दीवो योगीनी॥ ने तल वीले आ पुला चरनी॥ तु योगी या
चे ध्यानीः असती सदाः॥६॥ तुजो वणी तां आदीः कवी जाला मंद
बुधीः याचरांचरा आधीः वगधी जन्मली सीतु॥७॥ जैन वृते तां रांग
नेः जैन वृते मेरु मंडाने॥ जैन वृते धरत्री भुषनेः अवघे नीरा
कार नीरं जनः॥८॥ ते श्री नीतु से अवतार ते सागता आ गोचर॥
ब्रह्मा वीष्णु महेश्वरः पुत्र तुझे॥९॥ तुवा के ला पुढारुः मृनो नीला
धलो ज्ञान सागरुः पात्रा ठाई अवतार घेत ला माते॥१०॥ पंचवे

(2A)
आं अवतरलीसीः पाचरूपे धरीसीः ते प्रीसागेन पशयेसीः कवनक
वनः ॥११॥ प्रथम नीळे रूप धरीलेंः नीळे वस्त्र परीधान केलेः नीरा
करी रूप पावलेः जानु जंघा ॥१२॥ येवढी वीणा बजावरी ॥ दोरा
ब्रध्द रेना तरुनीः अवतार ईछा घुनीः केला तुवा ॥१३॥ नीळी करी का
कनेः बैसावया नीळी वाहनां नीळी रूप पहिमानेंः लक्ष्मणे नाक वनाः
॥१४॥ ऋता युगी पशयेसीः रूप पीवळे धरीसीः येवढी सवेळे केला
वोलीसिः प्राडीवरी ॥१५॥ पीवळा पाडुबैसनेः पीवळा पाडुबैसनेः
हेमगीरी अवतरनेः केले तुवा ॥१६॥ तेवढी सोहं पीवळाः प्रतापु
येवढी सवेळे केलाः भारी उयेना पावलाः तुसी येगुने ॥१७॥ ऋता
युगीत ल्हातिः धवळी काया जन्मतीः सोहासना मीरवती ॥ स्फटीक
वर्ना ॥१८॥ सुर्य तेज येसी काकनेः शस्त्र वस्त्रे येसी पाछुरनेः धव
ळी कांत तरेने ॥ सळकत असै ॥१९॥ धवळी गिरी अवतार केलाः
सोहं बानुकरी घेतलाः राम घडावंत जालाः तुसी येन प्रसादे ॥२०॥

(3)
तां ब्रह्मपधरीले व्दापाशः आरक्तु सेंदुर आंगावरी ॥ दैत्ये देषो नीत
ग्रहवस्वरीः भुकेली जालीसी ॥ २१ ॥ सेंदुर गीरी डोगरीः आरक्तु तो
वैश्वानरः तेथे तुमचा अवतार ॥ जाला माते ॥ २२ ॥ आंरं वुं हें संवाहां
नंः सै न्ये छठ रा होनीः अशुधवाह धरनीः धर्म प्रतीष्टां जांनं ॥
तुं वां कैली ॥ २३ ॥ तै अर्जुना सीत तथे सीः घेरा दीधले तुवां ॥ २४ ॥ आर
क्तु हें सवाहनाः सोहं कीज सं पुनी ॥ धर्म प्रतीष्टा जाना ॥ तु वां कैली
२५ ॥ कळी माजीरुड काळीकाः काळरपधरीले देषाः महीका सुरदा
जिला देषाः चरनातळी ॥ २६ ॥ काळी अशुधचे उं नीः काळ बुबुळका
ळि अंजन नयेनीः मंडपाची काळी ले उं नीः काळ शची ॥ २७ ॥ वैसा
व्याकाळचे डें ॥ चंद्र सुयोदोनी पंडडे ॥ पाघरावया धड फुडे ॥ पाशा
नुकाळः ॥ २८ ॥ तु सैरप आगो चरः ब्रह्मादी काने न वे पार ॥ तेथे
माझा बडी वारुः के उता माते ॥ २९ ॥ नकळ सी सकळा देवाः अ
ववहो सी दैत्य दानवां ॥ तेथे माझा कवन के वाः सागें अंबे ॥ ३० ॥

जेसाचंदनाचासंगीः नीवीजेमहाभुजंगी॥ तैसागुरुरावोजगीः
नीवनीतामला॥३८॥ जगबुडालेअंधकारे॥ पशुछालासंसारे॥
गुरुवाचोनीनीधारेः नाहीगती॥३९॥ स्यानेलावीलेगुनी॥ वा
चाज्ञानमृततेशुनी॥ स्याचेनीबलेमीवाभवा नी॥ रामगुनः
॥४०॥ तोआमचातार॥ वडवाळसीधसाचाआजागुरुः तेनेबु
डतांभवसागरः उतरवेआमसी॥४१॥ गुरुतुप्रसन्नहोसी॥ ३
तरीअज्ञानत्रीमीरदवडसी॥ सवाचीजोतीलावीसी॥ उन्मेका
लागी॥४२॥ आतानमोयोगजनः जेहीतजीलेसंसारबं
धनः परब्रह्मआपना॥ होउसीठेले॥४३॥ जघामन्मथेसी
घालोनीकासः नपाहतीवकीकाळाचीवासः जेकाहीभावेउ
दास॥ आनाधीसीध॥४४॥ जेआहाबोधीराहीनं॥ मनोधर्मे
लेः

(४)
कुपाट्टीपाहिजे: तशीआधारेकाळकेफेडीजे॥ सवेचीलावीजे.
ज्ञानजोती॥३०॥ तुसीयाकुपाचेनीउजोयेडे॥ फीटलीअंधका
शचीकवाडे: मगपरवशनीवाडे: दावीलेतुवा॥३१॥ तुसीया
कुपाट्टीकरुनी: रंचीतयासेंप्रबंधकरनी॥ येसीमासीमने
वानी॥ तेसीधीनेईस्यारसे॥३२॥ आताणमीनश्रीगुरु: ज्याने
ठेवीलामस्तकीअभयंकुरु॥ पात्रानासीअंभंयंकुरु: आनीलाजे
ने:॥ आनीलाजेने॥३३॥ कुपावसीतयाची: भांतीफीटलीस
वसाशवि: गोडीपरब्रह्माची: दाप्रवीजीतेने॥३४॥ पीलापाठ
कुसंताचादासु: जयावडेवाळसीधचाउपदेसु: तेनेमतीप्रका
सु॥ दीधलामज:॥३५॥ श्रीगुरुजानावाकैसा: प्रीतीबीबीप्र
कासेठंसा: नातरीलोहेप्रकरीसा: पालठहोये॥३६॥ उगवला
दीनकरु: केवीउरीजेअंधकारु: लवनलंघितानीरु: उरीकै
ची॥३७॥

(५४)

वीन सीती: काये चाड ॥ ५३ ॥ तैसे मीठा ज्ञान बापुडे: माझे बळ थो
डे ॥ पर सीती धड फुडे ॥ त्याचे लागलो चरनी ॥ ५४ ॥ तथाचा हा ब
डी वारु: वरी मस्तकी अमये करु: त्याचे बळे स मवीरु: वाषानी
ला असे ॥ ५५ ॥ हे पाताळ काडीची कथा ॥ श्रीमलदासु कान्हाजा
ला सांगता: हे कथा अवधा शआता ॥ चीत देवोनीया ॥ ५६ ॥ प्रसंगु ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ वीडो जी सा ॥ पाव र ज्ञाना: रनी पडला नीधाना ॥
अशी प्रवे सु सुलोचना: कसीती जाती ॥ ५७ ॥ ते वेळी सुलोचना सुंदरी ॥
बाळ क असे उदरी: रु सा घडील ती ये अवे स्वरी ॥ काये केले ती ये
ने ॥ ५८ ॥ पाचा प्रासाची गरीदरी: बाळ क असे उदरी: गर्भु काढी
लो उदरा बाहिरी ॥ काये बोलली ती ये अ व स्वरी: गर्भा प्रती ॥ ५९ ॥ ॥

(5) वेगळाले: ते सीध भ्यान मी ले ॥ योगेश्वर जे ॥ ५ ॥ तथा सीधाचे
नी प्रसादे ॥ बोलीन बोलवो वी प्रबंधे ॥ पशु श्रोता वी नो दे ॥ चीत
घावे बोला ॥ ६ ॥ तु म्ही जानता सकळ ही ना स्त्रे: के वी सांतो सील
पाचा मंत्रे: तशी ना वये कत्र मा चीते ॥ अवधा सी जे ॥ ७ ॥ तु मचे
सी कवने सागेन ॥ बोली ले बोल बोले न ॥ येर वी मज के चे ज्ञान ॥
अनुवाद वया ॥ ८ ॥ आता वाषा नी न राम गुन ॥ जे वाल्मीक बो
लीला आपन: श्लोक मावे के ले द ह न: मा हा पात काचे ॥ ९ ॥ ब्रह्मा
मा जी तुळसी नी की ॥ कवी मा जी तो वाल्मीकी ॥ तथा चे प्रसादे कवतु
की: ला धलो मी ॥ १० ॥ के नो चे अ यं क रू नी: मेळ वा वे स मुद्रा चे
पानी ॥ तै से वाषा नीं रा मा ला गुन ॥ ११ ॥ मा को डा जाला घट तरु ॥
जरी ने वो स के गो नी चा भारू: तशी रा म वी रू: मज वने वे दे षा ॥
॥ १२ ॥ उर्न ना भा हा ती ॥ व स्त्रे ० दे वां ग ने नी प ज ती: तशी या वळा

(5A)
मृनेषु त्रापरीयेसीः प्रीजातलसेवीद्रो जीसरसीः तुवां राहावे श्रीर्धा
रेसीः समुद्रा माजी ॥६०॥ पती दुर्लभ आमासी ॥ हरतु ये कुनवीसं
बेतयासी ॥ जन्मो जन्मी कामा रीदासीः होई न स्याची ॥६१॥ त्याचा
पालउन सोडी ॥ तेची मासी सागडी ॥ तेने भवसागर पेलथडीः उतर
नपे ॥६२॥ तु गन्त मासी येवुं सीचाः पुत्र होसी लईद्रो जीचाः तरी प्र
नोर थू आमाचा ॥ सीधी येई ॥६३॥ उतर तु तु सीया बापेः ईद्रो जीं ती
लाकोपेः तुं तयाचे पोठी सादये ॥ जन्मलासी ॥६४॥ तुं पुत्र होसी आमा
चाः तरी सुड घेई ईद्रो जीचा ॥ येन प्रत होई मासी वाचाः सये जाना
॥६५॥ प्रग मृने समुद्रा आमाचक ॥ नासी येवुं सीची बाळकें ॥ तु सीये
कुशी कवतुके ॥ घालीतलसे ॥६६॥ तु आमाचे नीजस्तानः माशा
पुत्राक रावे जतन ॥ ना तरी कोरडा करीनः आपुदे उनीयां ॥६७॥ ये
सीके लीवी नवनीः गन्त धरुनी याचरनीः ठाकी लात तसेनी ॥ समु

द्रामाजीः॥६८॥ ये सौपडलीयां शवननंदना॥ अशी प्रवेसु के लासु
लोचनाः गभ्रटा कीला जीवनाः सपुद्रामाजी॥६९॥ तो दे वी लो स सी मा
शी या नीः उडी घातली तत शे नीः तो गभ्र मुषी धरु नीः नी गता जाला
॥७०॥ तो तया सी घे उ ७ नु जातुः त वं गी की गी की मा सा पा हातुः ते ने
हा की ला वरी तुः स सु दे षाः॥७१॥ सा सु पा हे तया उ जुः त वं गी की गी
की दी से ते ज पु जु॥ गुं ठा ल ला स द जुः दे षा नी यां॥७२॥ त व गी की
गी की पा व ला कै साः स सु गी की ला ग भी सरी साः तया चा वी स्तार
कै सा॥ क व ने प री॥७३॥ क नी पा सो नी ने त्र॥ सा ठी यो ज ने वी स्तारः
म स्त की चा उ भारः शत यो ज ने॥७४॥ तया चे उ दरी॥ ई द्रो जी चे बं व
र ती ये अ व स्तरीः बंधु दो घे क व ने प रीः वा ढी न लेः॥७५॥ ग ५ र दो
ठा ई वा ढ लाः अ र धां गी की ने गी की लाः उ र ला तो स मा व लाः स सी मु
दरीः॥७६॥ ये से ये के च उ दरी॥ दो घे पु त वा ढ ता ती ये अ व स्तरीः

(6A)

दीवसमासपरोपरीः वाढताती॥७७॥ गीळीगीळीचेपोटथोरः तेथे
वाढतातीदोघेवीरः जडजालेडुदरः तोघेअवेश्वरी॥७८॥ गीळीगीळी
सीजालेडोहळेः द्येजकरावयाआगळेः फुनौनीगेलापाताळीः लोका
प्रतीततद्वेनी॥७९॥ गर्भीसीभरलेदीवसमासः मासाजालाकासावी
सः पुढीलकथाकान्हात्रीमलदासाः सागतअसे॥८०॥ प्रसंगु॥२॥

पुर्वीआदीनारायेनु॥ चरंचरजगतासौनुः तमाचानंदनुः आदीतोः
॥८१॥ आनादीपासुंजीउपासतासीमोहनमीनसुधी॥ स्याने
राखीलापारधी॥ स्याचलागी॥८२॥ कवनयेकेअवेश्वरी॥ पारधी
कसृलाभारीः मीनुदुरिच्यादुशी॥ पळतअसती॥८३॥ ग्रैसेतीन
दीवसभरीयेलेः पारधीअवघेचीपळलेः मगप्रधानेसावरीलेः

(7) दीवस च्याशी ॥ ८५ ॥ मग पारधी गजबजीले: मनोवीस्मीत जाले ॥
मग गोड भोई नीघाले: पारधीस ॥ ८६ ॥ असं द्वात पारधीनी घत ॥
येक भोवर जाळ घालत: येक कांडाळे चीरत: तत द्वेनी: ॥ ८७ ॥ येक
घेती कुडुवीडीया: पागोरे जाळी सोडिया: दोन सते पारधीतया: सवे
जाती ॥ ८८ ॥ हस्ती वरी घालोनी गळ: सवेतीन जाले पाई दळ: तेथे जाली
६ प्रळबळ: पारधीपासी ॥ ८९ ॥ येवे घेतले वागोरे फासे: जाती पारधीया ६
सरसे ॥ प्रोढी बैसो निवैसं: नीघत जाले ॥ ९० ॥ होड गीबर वेतारुवे:
नावा तापे पेटीवे: येसीतीची नव पारधीया नी: ॥ ९१ ॥ मग स मुद्रा
तीरी उतरती ॥ जाळे कांडाळे चिरिता: गळ फासे ठाकीती: उदका मा
जी ॥ ९२ ॥ येक मावें तापे रुवें चढती: ते स मुद्रा माजी शिगती: होड गीथडी
येला कीती: काढो काढी: ॥ ९३ ॥ अवरा योजने येकुचि फेरा: तीरु काढी
ला येक सश: वोढो नी आनी लावोरी ॥ तीरा चीया ॥ ९४ ॥ ते ही जाले अ

(7A)

साधयेः प्रगवीस्मीत जाले पारधीः पडलेश्वर संधीः वीचाराच्या ॥८५॥
पुनरपीनीघाले प्रागुते ॥ मध्ये तीर वेबहुतः प्रगकायेवर्तले तेथेः तेपरी
ये सापांः ॥८५॥ तेथे होतो गीळीगीळीः तथासीप्रसुतकाळीः मीनळा
ले सकळीः स मीपदे वाः ॥८६॥ तीही पारधीदेघालेः मीनदाहीदीसाप
ळालेः गीळीगीळी तथावेळेः पळोनसके ॥८७॥ वान्नीची या जारे ॥ वा
तान्वेली पीलीअपारेः तेहीवेळी पीपरिकारेंः गीळीगीळीते ॥८८॥ बा
हातरीलोषंडः गळुघडीलाप्रचंडः तोपद तोत्रातनवंडः करीनुदर ॥८९॥
गीळीगीळीसीनाहीचळुः प्रगवाढीरीकाढीलाहळुहळुः थडीबाहि
री ॥९०॥ प्रासावीशाळदेघोरीः येकवींधतातीदुरीनी ॥ येकेनास्त्रे
प्रजुनीः साउमेजालें ॥९१॥ प्रगबेवतीलाबहुतापरी ॥ तेथे जालीन
वलपरीः बाळनीघालेनुदरीः प्रानीकायेसे ॥९२॥ तेंगोडमोईनेउच

(8)

चलीलें: बरवेवो संगे घेतले: येक बी स्मीत जाले: देषो नीया ॥ ३ ॥
ते बेळी मीन सुधी ॥ कावडी या घेतली या घादी ॥ बाळक घेउ नीया पा
रधी ॥ नीघाले देषा ॥ ४ ॥ ते छाले मंदीरा: कावडी आनली या आपारा
ना या सीनेट ले अवधारा ॥ ती येवेळी ॥ ५ ॥ राघे बाळक देषीले: पार
धी या ते पुसले ॥ ये शिळ पुर्व सादीत लें: व्रतांतु देषा ॥ ६ ॥ अनादीवी
स्मीत जाला: पुत्र घेउ नी नीघाले ॥ आनी नाश येना सिनेटला: तत
हरेनी ॥ ७ ॥ पुत्र दोघे लावीले चरनी ॥ आदीवी स्मीत जाला मनी ॥ बीचा
रुनी इनानी ॥ पाहातु असे ॥ ८ ॥ आपन नीजरुप सहजा बाळ घीले ब्र
म्हू बीज: प्रग आपुले तेज: स्रमिपी ता जाला ॥ ९ ॥ पुत्र सोह मानीले:
बीज मंत्र उपदेषीले: प्रुषीक वळ सुदले: अर्भुताचे ॥ १० ॥ बघाचा
गुरु माहाबळी: प्रसंन जाला नाश येना ती येवेळी: तो असे पाताळी:

(8A)

असंज्ञातः वेदै उच्चारकरीतिः तेने मंडपगर्जतः मंत्रघोषी ॥ २० ॥
अभीमंत्रुनि अक्षताः घातलीयापाताळकेताचीया माथां ॥ मृन
तीतुम्हा होयेरक्षताः देवपुत्राः ॥ २१ ॥ येसे मुजीबं धन जालेः सक
ळी कलाक आनंदीलेः तब दीव सा दीव सवाढी नलेः महाबळीय ॥
॥ २२ ॥ मग ते दोघे कुं मरः पढो घात ले सुंदरः अभ्यासी ली सकळ
शास्त्रं ॥ ते हि दोघी जनी ॥ २३ ॥ सकळ शास्त्र पार्हिः अभ्यासी ली ते
हि ॥ मग सशको पाहि कर्तते जाले ॥ २४ ॥ कीद्या माजी सुवीद्याः सा
धी ली ते धनुर्वीद्याः दुस्रा प्रतिभ्य सा मेदावया ॥ २५ ॥ असे आदि
चे नंदनः रवेळी दंडा युध्याचे साधनः साधीताती दोघे जनी ॥
महाबळीये ॥ २५ ॥ ते आदिचे वरपुत्रः महावीर धनुर्धरः ते हि
साधीये ली हतीयारः नानावी ॥ २६ ॥ भुमी भुपाळीः माजीत वता
दयाः

(१)

राज्येकरीतु॥११॥तयानावरसातळुःतेसातवेपाताळःतर्पास्वाली
प्रबळःउंतनाही॥१२॥येकीकोडीजानावेःसतेचाळीसलक्षगावेः
तेथेआदीनारायेनस्वभावेःराज्येवरी॥१३॥तयाचाघरीदोघाज
नाचीनावेतोयेउवस्वरीःठवीलीउवधारीःआदीनारायेने॥१४॥
गीळीगीळीचापोटीजनमलाःतोपाताळकेतुनावपावलाःश्रीपो
टीवाढीनलाःतोउलोटेकेतु॥१५॥तयाचीमुजीबंधनेःकरुआदरी
लीतेनेःकामधेनुतक्षेनेःहानवोली॥१६॥कामधेनुआलीतेथे
नानावीवधेजननीपजतं॥आमनमोडमनोरथे॥आनंदले
दीजवरः॥१७॥मगसाग्रामनीउवधाराःकोजनेकेलीदीजव
राःमगआसीर्वाददेतीपुत्राःआदिचियाः॥१८॥तेवेळीग्रामन

(9A)

कीः साधीताती घेवेकी ॥ दोघेजन ॥ २५ ॥ वोडन नवंडु सामळः गदामुडुल
वीशाळः परशकातीनी श्रुळः मालघुघे ॥ २६ ॥ लहुडीशुशिकटाश
ः चेडुकोलश्रशेवरीः फकीकटारपाजोरीः अक्यासीली ॥ २७ ॥ ऐसेश
स्त्रनानावीधी ॥ आनीकवर्चें अर्धद ॥ साधीलीवीनोदं ॥ तीघेवेकी ॥
॥ २८ ॥ मंत्रघेंत्रगहनें ॥ अवकीयाशाश्चावेनीधाने ॥ साधीतातीदोघे
जन ॥ ग्राहाबकी ॥ २९ ॥ जोरनमारनउचाटनः वीद्याजातअंतकर
नः अंत्रादृगमनउडानः साधीयलः ॥ ३० ॥ ऐसेकुंवरदोनीः लघु
लाघवअक्यासुनीः श्रीगुरुचेचरनी लागलेते ॥ ३१ ॥ तेदीसतीकैमे ॥
भद्रजातीमातेलेजैसे ॥ आदीनासयनुसंतोत्रोः देस्वोनीया ॥ ३२ ॥ ई
तुकेवर्तलेरसातकी ॥ जैबकीघातलापातकीतेथीलकथारसाकी ॥
साधेकान्नाजीमलदासु ॥ ३५ ॥ प्रसंगु ॥ ३॥ वोवीसंध्या ॥ १३५ ॥ ६॥ :

श्रीजेशेशायेन॥ पाताळी असता बळी शयेः ईडापिंगळा सावीयाश
 नीया पाहे॥ साच्या पोटी जन्मल्या आहे॥ तीची कन्या॥ ३६॥ येका कन्या
 तामेवने॥ दुसरी माध्या नवेवर्णः तीसरी साये काळ कुसावर्णः अ
 सेदेष्टा॥ ३७॥ त्या सुदरा उत्तम सती॥ तया योग्ये नाही भूती॥ प्रगवी
 चार करीती॥ बळी शये॥ ३८॥ मृनती स्वर्ग मृय पाताळीचेः राजे बोला
 उनीती ही लोकीचे॥ वीचा शये ईल जयचे॥ तया सीदे उ॥ ३९॥ तयाचे मां
 डीले सैवरः राया सीपाठ वीले मुख स होवरः स्वर्ग मृये साताळीचे रा
 ज्ये कुंमरः हा करीले तेहा॥ ४०॥ आले तों लोकीचे राजे॥ दैत्ये दान वस
 हजे॥ तेचे आले ईद्र राजे॥ देवा सहित॥ ४१॥ येकर सातळी गेलेः आदी
 नाश येना सीने दोले॥ ब्रतांतु सागते जालेः सैवराचा॥ ४२॥ त्याने आ
 नादी पाठवीले॥ अलोट केतु पाताळ केतु सवेघेतले॥ प्रगते वेग सीने
 घालेः सैवरा सीपे॥ ४३॥ तेथे बैसले स्वस्थानीः राह्ये सल सती

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com